

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Fábián Ágoston ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Molnár Róbert ügyvéd I. rendű és II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Heves Megyei Bíróság - 2010. december 14-én kelt 4.G.20.347/2008/46. számú kiegészítő részítélettel kiegészített - 2010. június 4-én kelt 4.G.20.347/2008/39. számú részítése ellen a II. rendű alperes részéről 40. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

részítéletet :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 50.000 (Ötvenezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a II. rendű alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 600.000 (Hatszázezer) forint másodfokú eljárási illetéket az állam viseli.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A Cg.10-06-020304 cégjegyzékszám alatt nyilvántartott felperesnek az alapítástól kezdődően tagja a II. rendű alperes, aki a felperesnek mindösszesen 10.000.000 forint összegű tagi kölcsönt nyújtott. A felperes a tagi kölcsön teljes összegét a II. rendű alperes részére 2006. augusztus 31-én visszafizette. A Heves Megyei Bíróság az adóhatóság által 2006. szeptember 1-jén kezdeményezett felszámolási eljárásban a felperes felszámolását a Céglözlöny 2006. november 30-án megjelent számában közzétett 3.Fpk.1006-000308/6. számú végzésével elrendelte.

A felperes 2007. november 28-án indított keresetet az I. és II. rendű alperesekkel szemben, amelyben - egyebek között - kérte, hogy az elsőfokú bíróság csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 40. § (2) bekezdése alapján kötelezze a II. rendű alperest 10.000.000 forint és ennek 2007. november 28. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére.

A II. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy a felperest a Cstv. 40. § (2) bekezdése értelmében megilleti a jogosultság a tagi kölcsön visszafizetésének követelésére.

Az elsőfokú bíróság a 2010. június 4-én kelt 4.G.20.347/2008/39. szám alatt meghozott és a 2010. december 14-én 4.G.20.347/2008/46. szám alatt kiegészített részítéletében kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000.000 forintot, és ennek 2007. november 28. napjától a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 600.000 forint perköltséget. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően fizessen meg a Magyar Államnak az APEH Észak-magyarországi Regionális Igazgatósága külön felhívására 600.000 forint illetéket.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a részítélettel érintett kereseti kérelmét a Cstv. 40. § (1) bekezdésében foglalt jogvesztő határidőn belül előterjesztette. A Cstv. 40. § (2) bekezdésében szabályozott visszakövetelési jog gyakorlásának két együttes feltétele fennáll, mert a II. rendű alperes - figyelemmel a Cstv. 3. § (1) bekezdésére - a tagi kölcsön tekintetében a felperes hitelezőjének minősül, és a tagi kölcsön nyújtása és annak visszafizetése nem tartozik az adós rendes gazdálkodása körébe. Megállapította, hogy a felperes főtevékenysége mezőgazdasági termékügynöki nagykereskedelem, míg a főtevékenységen túl a tevékenységi körébe különböző termelői, szolgáltatói, felvásárlói, nagy- és kiskereskedelmi tevékenységek tartoznak. A II. rendű alperes a felszámolási eljárásban bejelentkezett öt hitelező 32.608.881 forint összegben nyilvántartásba vett hitelezői igényét megelőzően jutott hozzá a tagi kölcsön összegéhez, így a felszámolási eljárás szabályai szerint történő kielégítési sorrendhez képest előnyben részesült, ezért a felperest a Cstv. 40. § (2) bekezdése alapján megilleti a jogosultság a kifizetett 10.000.000 forint visszakövetelésére.

Az elsőfokú részítélettel szemben a II. rendű alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a részítélettel elbírált követelés tekintetében a felperes keresetét utasítsa el. Fellebbezésének indokaként előadta, hogy a társaság tevékenységének jellegére tekintettel a II. rendű alperes több alkalommal is nyújtott hitelt a felperes részére, és annak visszafizetésére még a felszámolási eljárás elrendelése előtt került sor. A tagi kölcsön visszafizetése a rendes gazdálkodás körébe tartozó szolgáltatásnak minősül, és nem tekinthető a II. rendű alperes előnyben részesítésének. A társaság likviditási gondokkal küzdött, a kintlévőségek összege többszöröse volt a kötelezettségek összegének, azonban

egy szlovák illetőségű társasággal szemben fennálló követelés miatt a megtérülés reális lehetősége fennállt, és ezzel a felperes a társaság fizetőképességét helyreállíthatta volna.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Előadta, hogy a Szlovákiában történt eladások folytán a II. rendű alperes megalapozottan nem hivatkozhat a hitelezői igényére, mert a szlovák illetőségű társasággal szemben bejelentett hitelezői igény besorolása során a Pozsonyi Kerületi Bíróság az eljárást 2006. február 6-án megszüntette. A II. rendű alperes a hitelezői igény megtérülésére megalapozottan nem számolhatott, ezért a 10.000.000 forint tagi kölcsön visszafizetése jogellenes volt.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a részítélet eldöntéséhez szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, és az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló érdemi döntést hozott. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával is egyetértett, azt kizárólag a II. rendű alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel egészíti ki.

A II. rendű alperes maga is elismerte, hogy a felperes likviditási gondokkal küzdött, a kölcsön visszafizetésének időpontjában a lejárt tartozásait a saját vagyoni eszközeiből egyidejűleg nem tudta teljesíteni. A Cstv. 40. § (1) bekezdésének alkalmazása tekintetében nincs érdemi jelentősége, hogy a felperessel szemben fennálló kötelezettségek megtérüléséhez a felperes milyen várakozásokat fűzött, és annak sem, hogy a II. rendű alperes, illetőleg az akkor még felszámolás hatálya alatt nem álló felperes a tagi kölcsön visszafizetése során jó- vagy rosszhiszeműen járt el. A felperesnek a Cstv. 40. § (1) bekezdése alapján fennálló igényérvényesítési jogát önmagában megvalósítja, ha a felperes által nyújtott szolgáltatás nem minősült a rendes gazdálkodás körébe tartozónak, és a felperes az egyik hitelezőt a többivel szemben előnyben részesítette. Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a Cstv. 40. § (1) bekezdésében foglalt együttes feltételek fennállása szempontjából azt vizsgálta, hogy a kölcsön visszafizetése mennyiben kapcsolódik az adós bejegyzett tevékenységi köréhez, és helytállóan állapította meg, hogy a tagi kölcsön visszafizetése nem minősül a rendes gazdálkodás körében nyújtott szolgáltatásnak, mert a rendes gazdálkodás körébe tartozó szolgáltatást nem a szolgáltatással elérni kívánt cél, hanem a szolgáltatási kötelezettséget megtestesítő tevékenység tartalma és a felperes gazdálkodó tevékenységéhez fűződő kapcsolata határozza meg.

A kifejtett indokokra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében - a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján utalással annak helyes indokaira - helybenhagyta.

A II. rendű alperes fellebbezése sikertelen maradt, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a értelmében alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a II. rendű alperest a felperes ügyvédi munkadíjban fennálló másodfokú perköltségeinek megfizetésére. A felperes a másodfokú eljárásban egy rövid fellebbezési ellenkérelmet magában foglaló beadványt nyújtott be, ezért a Fővárosi Ítéltábla a felperes ügyvédi munkadíjban felmerülő másodfokú perköltségét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte, és a (2) bekezdésének a) pontja, valamint (5) bekezdésének alkalmazásával határozott.

A II. rendű alperes személyes költségmentessége folytán a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI. 26.)IM rendelet 14. §-a értelmében a II. rendű alperes által le nem rótt, és a Pp. 84. § (1) bekezdésére tekintettel meg nem térülő fellebbezési illetéket a rendelet 13. §-a szerint az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla a II. rendű alperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, ugyanis a felek a (3) bekezdésben biztosított lehetőséggel nem éltek.

Budapest, 2011. március 10.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bleier Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági tisztviselő